

The Silver Platter

נחש הכסף

Natan Alterman

נתן אלתרמן

“The state will not be given to the Jewish people on a silver platter.”

— Chaim Weizmann

And the land quiets, the crimson sky slowly dimming
over smoking frontiers
And the nation arises, heartbroken but breathing,
To receive the miracle, the only one, there is no other...

As the ceremony approaches, it will rise amid the moon,
standing erect in terror and joy. When across from it
a young man and woman emerge and slowly, slowly
march toward the people.

“אין מדינה נתנת לעם על מגש נשל כסף”
-חיים ויצמן

...והארץ תשקט. עין שמים אודמת
תעמטם לאטה
על גבולות עשנים.
ואמה תעמד – קרועת לב אך נושמת... –
לקבל את הנס
האחד אין שני...

היא לטקס תכון. היא תקום למול סהר
ועמדה, טרם-יום, עוטה מג ואימה.
-- אז מנגד יצאו
נערה ונער
ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.

Dressed in battle gear, dirty,
Shoes heavy with grime, they climb the path quietly. They
didn't change their clothes, they didn't wipe their brows,
Still bone weary from days and nights in the battlefield

Interminably exhausted, abstainers from rest,
Yet wearing their youth like dew glistening on their head.
Silently, the two approach and stand immobile at atten-
tion, giving no sign of living or dying.

Then, enveloped in tears and wonder, the nation will ask:
"Who are you?"

And the two will reply quietly: "We are the silver platter on
which the Jewish state was given."

This they will say and fall back encased in shadows
And the rest will be told in Israel's chronicles.

Translation by Gil Troy

לובשי חל וחגור, וכבדי נעלים,
בנתיב יעלו הם
הלך והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום-הפךך וליל קו-האש.

עיפים עד בלי קמ, נזירים ממרגוע,
ונוטפים טללי נעורים עבריים – –
דם השנים ונשו,
ועמדו לבלי-נוע.
ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האמה, שטופת דמע-זקסם.
ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,
יענו לה: אנחנו מגש הקסף
שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.

כך יאמרו, ונפלו לרגלה עוטפי-צל.
והשאר יספר בתולדות ישראל.